07/02/2022

Mănăstirea Putna și-a pomenit al treilea mare ctitor: 107 ani de la nașterea Patriarhului Teoctist

Părintele Arhimandrit Melchisedec Velnic a oficiat luni, la Mănăstirea Putna, slujba Parastasului la 107 ani de la nașterea Patriarhului Teoctist, despre care a afirmat că „l-a ales și l-a chemat Dumnezeu să fie al treilea mare ctitor al Mănăstirii Putna, iar el a răspuns cu multă râvnă chemării Sale”.

Starețul Putnei a avut alături în slujire mai mulți părinți din obște. După slujba de pomenire, arhimandritul a rostit un scurt cuvânt în care a evocat dragostea de monahism a vrednicului de pomenire patriarh și lucrările realizate la mănăstire în perioada sa de păstorire.

Familia, prima treaptă duhovnicească

Starețul Mănăstirii Putna a menționat că Patriarhul Teoctist a fost al zecelea copil al unei familii numeroase: „O familie luminoasă, o familie binecuvântată de Dumnezeu, bogată. Dar cea mai mare bogăție a acestei familii au fost copiii”.

Părintele arhimandrit a spus că „Dumnezeu a dat părinților săi [Dumitru și Marghioala Arăpașu] dragostea și puterea de a avea 11 copii, dintre care al zecelea a fost viitorul patriarh al României, Teoctist”.

„Familia aceasta cu frică de Dumnezeu a fost leagănul și prima treaptă a creșterii duhovnicești a viitorului om al lui Dumnezeu”, a subliniat starețul.

Sprijin al monahismului într-o perioadă neprielnică
„Teoctist Patriarhul a intrat în monahism la vârsta de 14 ani, a iubit monahismul și s-a străduit foarte mult să-l sprijine. A fost ierarh în epoca în care statul comunist a făcut tot ce a putut ca monahi și monahism să nu mai existe în țara noastră, România”, a continuat părintele arhimandrit.

„Cu multă smerenie și discernământ, a reușit să restaureze mănăstiri ctitorite de domnitori cu sute de ani în urmă, care erau monumente istorice. A făcut aceasta nu doar pentru a ocroti patrimoniul cultural pe care-l reprezentau, ci și cu speranța ca ele vor fi în continuare locașuri de nevoință monahală autentică, chiar și în acea perioadă.”

Arhimandritul Melchisedec Velnic a vorbit și despre dragostea patriarhului pentru Sf. Domnitor Ștefan cel Mare, primul mare ctitor al Putnei, despre care spunea: „Să păstrăm demnitatea pe care ne-a lăsat-o domnitorul, curajul său, cuprinderea sa, cuprinderea credinței adevărurilor religioase, să știm unde-i ușa bisericii. Și Ușa e Hristos.”

La Mănăstirea Putna, lucrarea sa cea mai importantă din perioada păstoririi Patriarhului Teoctist a fost refacerea din temelie a Casei Domnești între anii 1981 și 1988.

Iubitor al Putnei și al Sf. Ștefan cel Mare

În anul 1992, ca patriarh al României, a prezidat Ședința Sf. Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în care s-a hotărât canonizarea Sf. Ștefan cel Mare, în 21 iunie, și a proclamat solemn canonizarea Sf. Ștefan cel Mare la Mănăstirea Putna, în 2 iulie 1992.

Părintele Arhimandrit Melschisedec Velnic a mai citat din însemnarea făcută de Patriarhul Teoctist în Cartea de Aur a mănăstirii după ultima vizită făcut la Putna, la

500 de ani de la trecerea la cele veșnice a Sf. Domnitor Ștefan cel Mare.

Patriarhul a scris: „Ducem în inimă și în suflet icoana Ortodoxiei pe care am văzut-o astăzi la Sfânta Mănăstire Putna. Veșnică să-i fie pomenirea și, de acolo, de la Dumnezeu, pe Care L-a slujit o viață întreagă, să vegheze și în continuare mănăstirea aceasta, mănăstirile noastre, monahismul din țara noastră și să vegheze asupra Bisericii cu dăruirea și cu râvna pe care ne-a arăt-o dintotdeauna”.

Al cincilea patriarh al României a intrat în mănăstire la vârsta de 15 ani. Într-o carte despre copilăria lui este relatată convorbirea sa cu egumenul care l-a primit, după

lumina şi a răspuns

Foto credit: Mănăstirea Putna

basilica.ro